

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2019. évi július hó 12. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság a testi sértés bűntette miatt **vád l o t t** ellen indult büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 13.B.14/2019/33. számú ítéletét akként változtatja meg, hogy a vádlottat terhelő bűnügyi költség összege helyesen: 73.026 forint (hetvenháromezer-huszonhat) forint.

I n d o k o l á s

A Pécsi Törvényszék a 2019. május 13-án kihirdetett 13.B.14/2019/33. számú ítéletével vádlott büntetőjogi felelősségét a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (8) bekezdés I. fordulata szerint minősülő testi sértés bűntettében állapította meg. Ezért 3 év 6 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását börtönben, míg a feltételes szabadságra bocsátás időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a 2019. március 14. napjától előzetes fogvatartásban töltött időt.

A bűnjelként lefoglalt botot elkobozta, és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 62.526 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője a büntetés enyhítése végett fellebbezett.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban: Be.) 590.§ (3) bekezdése alapján - figyelemmel az (5) bekezdésére is - a jogorvoslattal megtámadott ítéletnek csupán a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését bírálta felül, mely a Be. 590.§ (7) bekezdése szerint hivatalból kiterjedt az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre is.

Az elsőfokú bíróság az eljárása során a büntetőeljárás szabályokat betartotta, melyre figyelemmel a Be. 607.§ (1) bekezdésében, illetve a Be. 608.§ (1) bekezdésében rögzítettek szerint nem volt helye az ítélet hatályon kívül helyezésének. Az ítélet érdemi felülbírálatának ekként nem volt akadálya.

Az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

Helytállóan hivatkozott az elsőfokú bíróság arra is, hogy a törvény a vádlott cselekményére kettő évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés kiszabását rendeli el, melynek a Btk. 80.§ (2) bekezdése szerinti középértéke 5 évi szabadságvesztés.

A büntetés kiszabását befolyásoló tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel, és azokat a ténylegesen súlyuknak megfelelően értékelte.

E körben azonban nem értett egyet a másodfokú bíróság a vádlott javára megállapított azon körülménnyel, hogy a sértett is ittas állapotban volt a cselekmény elkövetésekor.

A büntetékiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény III/4. pontja szerint a sértett felróható közrehatása enyhítő körülmény. Ilyennek értékelhető a részéről tanúsított durva, erőszakos, kihívó vagy súlyosan sértő viselkedés, a jogtalan eljárás. Az irányadó tényállás alapján azonban a **sértett** csupán a vádlottnak az édesanyjával történő tiszteletlen magatartását tette szóvá, mely így nem állt a jogtalanság talaján. Mivel a sértett ittassága e körbe nem vonható, azt a vádlott javára enyhítő körülményként nem lehetett értékelni.

A büntetés kiszabásánál irányadó tényezőkre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal egyezően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a büntetlen előéletű, megbánást tanúsító, és a sértettel kibékült vádlottal szemben a törvény által középértékként meghatározott 5 évi szabadságvesztés kiszabása eltúlzottan súlyos joghátrányt jelentene. Így az elsőfokú bíróság által alkalmazott 3 év 6 hónap szabadságvesztés a büntetés Btk. 79.§-ában meghatározott céljait megfelelően szolgálja, az szükséges és egyben elégséges is azok elérésére. Ezért a másodfokú bíróság a büntetés enyhítésére nem látott törvényes lehetőséget.

Következésképpen a büntetés enyhítését célzó fellebbezések nem voltak megalapozottak.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos döntése körében adott indokolásban azt rögzítette, hogy az elsőfokú eljárás során az elfogatóparancs alapján előállított vádlott elővezetésével kapcsolatban felmerült 10.500 forint bűnügyi költség viseléséről nem rendelkezhetett, tekintettel arra, hogy az ítélet meghozatalakor az még nem vált véglegessé.

Időközben azonban a Pécsi Ítéletábrla a 2019. évi június hó 19. napján meghozott Bpkf.II.102/2019/7. számú végzésével a Pécsi Törvényszék 13.B.14/2019/23. számú végzését akként változtatta meg, hogy a vádlott 10.500 forint elővezetési költség viselésére vonatkozó kötelezését mellőzte, és a Pécsi Törvényszék Gazdasági Hivatalát 10.500 forint átutalására hívta fel az elővezetést teljesítő Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság javára. Az ítéletábrla e döntésében azt is megállapította, hogy e költség bűnügyi költségnek minősül. A Pécsi Törvényszék fenti végzése ekként a 2019. évi június hó 19. napján véglegessé vált.

A fentiek szerint az elsőfokú bírósági eljárásban további 10.500 forint bűnügyi költség merült fel, melyről az elsőfokú bíróság ítéletében nem rendelkezett. Mivel e bűnügyi költség a vádlott ellen kiadott elfogatóparancs alapján történő előállítását folytán merült fel, ezért ezt a költséget is a vádlottnak kell megfizetnie a Be. 574.§ (1) bekezdése alapján. Erre figyelemmel a vádlott által megfizetendő bűnügyi költség összege 10.500 forinttal emelkedett.

Az elsőfokú bíróságnak az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó egyéb rendelkezése törvényes volt.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslattal megtámadott ítéletét a Be. 598.§ (2) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján

megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2019. július 12.

Dr. Tóth Sándor s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Makai Lajos s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 13.B.14/2019/33. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.III.49/2019/4. számú ítélete folytán - az abban írt változtatással - a 2019. évi július hó 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

. Tóth Sándor s.k.

a tanács elnöke